

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja co-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

SCLOVENECC

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563;
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Politika g. Litvinova

Razprave sedanjega zasedanja Zveze narodov so potem, ko se je vprašanje potrditve mandetov zastopnikov Abesimije končalo na tak način, da je Italija primorana nadaljevati bojko ženevskega areopaga, tako sploh ne, da niti govora francoskega zunanjega ministra Delbosa in njegovega angleškega kolege Edena kakor tudi napad španskega delegata del Vayo na one države, ki podpirajo španske upornike, niso mogli premagati. Ravnodušja, ki danes na vsem svetu vlada z ozirom na nemoč Zveze narodov. Ves svet se zaveda, da Zveza narodov po tolikih neuspehih svojega posredovanja ne pomeni ničesar, če ni mogoče rešiti prečih vprašanih mednarodne politike med prizadejani velikimi in malimi silami samimi.

Prav ta moment je tisti, ki vzbuja resne skrbi in bojazen v Moskvi, ki je vsa zadnja leta, odkar je bila sprejeta v Zvezo narodov, delala vztrajno in z vsega priznanja vredno spretnostjo na to, da bi Zveza postala orodje njene politike. Čim bolj izgublja Zveza na pomenu, tem bolj je prizadeta mednarodna politika sovjetov, ki vidi in tudi dejansko ima v njej največjo oporo, ker je v Zenevi nailažje izigravati eno velesilo proti drugi in izrabljati to institucijo, ki je ustanovljena zaradi udržitve evropskega mira na podlagi najidealnejših demokratičnih in človeških načel, v namene ruske sovjetske diktature. Litvinov je na pričetku zasedanja Zveze narodov sam pokvaril račune sovjetov s tem, da ni znal zadosti spretno zakrkniti svojega poskusa, da prepreči sporazum zapadnih velesil, ki naj bi se sklenil v Locarnu, na ta način, da je onemogočil udeležbo Italije pri tej konferenci, ki je vsekakor veliko bolj važna in neprimerno večjega realnega pomena za pomirjenje Evrope, nego je ženevski koncil vseh narodov sveta, ki se tem težje med seboj konkretno sporazumevajo, čim bolj se njihovi nazori v Zenevi srečajo med seboj v neskončnih debatah. Namen Litvinova, da bi Francijo in Anglijo kot najbolj merodajni velesili v Evropi politično na drugo mesto in priboril vlogo pomirjevalca vseh evropskih političnih strasti ruskim sovjetom, je tako v Parizu kakor v Londonu opozoril državnike na nevarnost, ki bi nastala, če bi se Moskvi v resnici posrečilo dobiti v roke vsej svetovne politike.

To nezauzevanje obeh najmočnejših demokratičev Evrope napram sovjetski politiki je bilo vzrok, da Litvinov s svojim govorom 28. septembra v Zenevi ni imel nobene sreče. Ker se delegatu madriške vlade del Vayu pretekli teden ni posrečilo, da bi v Zenevi zastopane države pridobil vsaj za moralno intervencijo v prid rdeči vladi v Španiji, oziroma, da bi povzročil med njimi razkol v fašistični in antifašistični blok, je poskušal Litvinov, da ta neuspeh popravi in na drug način doseže ta namen. V to svrhu je izbral skrajno popularno sredstvo, da je napadel Hitlerjev govor v Nürnbergu, se pa kljub svoji diplomatski rutini ni mogel zadržati, da ne bi prečital, radi česar je njegov govor, ki je na zunaj izgledal kakor najodkritosrčnejši slavošpev svetovnemu miru in večni spravi med narodi, dejansko vzbudil samo ta vtis, da sovjetska Rusija Nemčijo neizmerno sovraži in skuša na vsak način preprečiti, da bi se mogla priključiti Zenevi, oziroma se udeležiti konference v Locarnu, ki naj tako po angleškem kakor francoskem zamislu najprej skuša doseči sporazum o varnosti zapadne meje in se šele potem z Rusijo začne razgovarjati, kako bi bilo mogoče ta sporazum raztegniti tudi na evropski vzhod.

Litvinov je seveda točno informiran, da je Anglija v zadnjem času obvestila francoski zunanji urad, da se ji ne zdi oportuno, če bi Francija svoj pakt s sovjetsko Rusijo dogradila tako, da bi ga izpopolnila s točnim in konkretnim sporazumom tudi na vojaškem polju, ki naj bi obenem določil tudi vojaške obveze Rusije in Francije napram CSR in Rumuniji — preden se ne pojasnijo vprašanja, ali je mogoče doseči s sodelo Nemčije in Italije sporazum glede zapadne meje. Litvinov je skušal ta udarec parirati s tem, da je v svojem ženevskem govoru na ves glas poudaril popolno soglasnost sovjetske politike s politiko držav Male zveze, ki so samo po sebi umevno proti reviziji mirovnih pogojev, s čimer pa je hotel samó Franciji pokazati, da sovjetska Rusija ni nanjo brezpogojno navezana, ampak da si lahko zagotovi oporo srednje- in vzhodnoevropskih držav in, če treba, vodi v zvezi z njimi samostojno politiko, naj je to Franciji prav ali ne. Toda Litvinov je s tem dosegel ravno nasprotni uspeh, nego je nameraval, ker Francija in Anglija čisto dobro veda, da so nekatere države Male zveze napram politiki sovjetske Rusije zelo oprezne in da je tudi med njimi, ki so ta pakt zelo visoko vrednotile, vrednost tega pakta v zadnjem času padla. Ne zapadne velesile, ne države Male zveze in Balkanskega pakta nimajo nobenega interesa na tem, da bi se preprečil sporazum zapadnih velesil, ker dobro vedo, da bi enostranska privezanost na sovjetsko Rusijo razdelila Evropo v dva nemirljiva sovražna tabora, med katerima bi male države igrale vlogo zrna med dvema mlinskima kamnom.

Ker je govor Litvinova očito pokazal, da se sovjeti ne čutijo več gospodari položaja, ampak da so danes že na tem, da se branijo posledice ohlajenja, ki je nastopilo med njimi in Francijo, v kateri se kljub ljudski fronti simpatije do komunizma niso pomnožile, ampak se čedalje bolj izgubljajo, zato tudi njegovi predlogi o reformi Zveze narodov niso učinkovali in so ostali brez odmeva. Litvinov je bil tudi tako nepreviden, da ni znal zakriti svojega nezadovoljstva s francosko-poljskim sporazumom, s čimer se seveda ni priključil ne francoski ne poljski javnosti. Ravno poljska javnost je tista, ki Litvinova zaradi njegovega ženevskega govora najbolj napada. Od vseh držav Evrope ima Poljska največ interesa na tem, da ne dopusti razdelitve Evrope v dva sovražna bloka, ker bi bila ona prva, ki bi padla kot žrtev take politike. Sovjetska Rusija — tako pravijo v Varšavi — je s svojo politiko torpediranja sporazuma med zapadnimi velesilami jasno pokazala svojo slabost ter se razkrinkala kot golo orodje kominterne. Razume se, da so nasprotniki sovjetov s posebnim zadovoljstvom ugotovili, kako je Litvinov v Zenevi napadel tudi angleško politiko, češ da nima dovolj razumevanja za tisti sistem zagotavljanja evropskega mira, kakor ga želi

Frank še ni urgel Bluma

Po celonočni seji senata in parlamenta

zakon o razvrednotenju franka mukoma sprejet

Dunaj, 1. oktobra. b. Na današnji borzi je bila tendenca čvrsta zaradi vesti iz Curiha, Prage, Budimpešte, Londona in Newyorka, kjer povsodi skačejo vse vrste vrednostnih papirjev. Zlasti ugoden položaj je zaznamovati na delniškem trgu. V privatnem kliringu je zraščal agio za funt, dolar, skandinavske valute, liro in nizozemski goldinar 27.75%, a za obejstransko dovoljene dinarje 11.76 odstotkov. Za kompenzacijske leje je znašal agio 3.48%, punga in šiling sta bila al pari.

Pariz, 1. oktobra. b. Komunistični narodni poslanec Duclos je izjavil v zborničnem hodniku, da so komunisti glasovali za vlado ljudske fronte, ne pa za razvrednotenje francoskega franka. Komunisti v nobenem primeru ne bodo dovolili, da bi kupna moč franka padla na škodo francoskega delavstva in se v tem oziru popolnoma strinjajo s strokovnimi organizacijami.

Pariz, 1. oktobra. c. Parlament in senat sta delala vso noč. Ko je senat le z majhno večino iz-

glasoval vladni načrt z velikimi izpremembami, se je napovedala huda borba med parlamentom in senatom, češ da bi vladna večina v parlamentu hotela spraviti senat na kolena. Tudi velik Blumov govor v senatu je izvenel tudi tako, da je senatorjem med vrticami zagrozil, da bodo izbruhnil socialni neredi, če bo senat preveč trmoglav in zahteval zaščite v členih od 13 do 15 b, ki bi ovirali vlado pri njeni finančni politiki. Senat se grožen najbrž ni preveč ustrašil in glasoval tako, da je le s 16 glasovi izglasoval ves vladni načrt s svojimi spremembami, ki jih vlada ni upala odbiti. Ko je torej vlada dobila večino, senatu ni kazalo, da bi poleg finančne krize izzval v Franciji še ustavno krizo, če bi ne hotel izdelati kompromisne rešitve s parlamentom. Ves problem je bil političen le do tedaj, ko je šlo zato ali bo vlada dobila večino v senatu ali ne. Ko je je dobila, je bilo politično vprašanje rešeno in v tehničnem obdelovanju zakonskega načrta je senat moral potrditi svoj sloves, da je moderator in

čuvar zdravega političnega življenja v Franciji. Caillaux je vodil najbolj ostro borbo proti Blumu, takoj zjutraj pa je bil on prvi, ki je s parlamentom izdelal ves kompromisni predlog, ki naj reši usodo členov zakona od 13 do 15 b.

Ves dan je nato bila le takozvana »navetec« med senatom in parlamentom, ko so nosili en del zakona iz parlamenta v senat in obratno, da sta ga finančna odbora najprej revidirala in izglasovala zase in nato potrdili oboje še najprej senat in parlament. V ta namen je moralo biti v parlamentu in senatu troje sej. Parlament je izglasoval ves zakonski načrt s kompromisno rešitvijo senata s 354 glasovi proti 217. Zvečer ob 18 je bilo izredno zasedanje parlamenta zaključeno, nakar je ves zakon moral še v senat na zaključno glasovanje.

Ministrski predsednik Leon Blum se s polnočnim brzovlakom odpelje v Zenevo, kjer se bo udeležil dela za razorožitveno konferenco.

Na poti v Madrid

Zveza med Madridom in vzhodno obalo presekana

London, 1. okt. b. »Times« objavljajo danes daljši članek pod naslovom »Na poti v Madrid«, v katerem se bavijo z današnjim položajem v Španiji. Članek priznava, da se špansko glavno mesto nahaja v največji nevarnosti ter je iskati ravnati v tem vzroku, da je vlada združila milijnike z redno armado ter jih postavila pod najstrožjo disciplino. Vlada je namreč mnenja, da se ji bo posrečilo z disciplinirano armado doseči večje uspehe.

Po vesteh iz Španije so čete generala Franca že 35 km pred Madridom, ki ga milijniki mrlično utrjujejo. Beli trdijo, da se jim je posrečilo presekati vse zveze španske prestolnice z vzhodnimi lukami. Ta vest pa še ni potrjena. Res pa je, da se v mestu čuti precejšnje pomanjkanje hrane in vode. Delavci gradijo v predmestju Madrida močne barikade. Ker se je belim posrečilo potopiti vladno križarko »Almirante Juan de Fernandez« in poškodovati tudi eno torpedovko, so uporniški mornarji postali gospodarji gibraltarske ožine in bodo že v teku jutrišnjega dne pričeli z največjo naglico dovažati iz Maroka nove čete. Po zadnjih vesteh so beli prodrli že do železniške proge Madrid—Valencija in je španski prestolnici na razpolago samo še zveza med Madridom in Alicante.

Madridski listi priobčujejo, da je 5000 rdečih pripravljenih žrtvovati svoje življenje za obrambo Madrida. Listi prepričujejo ljudstvo, da zaenkrat ni nobene nevarnosti, da bi zmanjkalo hrane, ki je zares ni mnogo, vendar pa bo pri zmerni uporabi madriška prestolnica za precej časa preskrbljena. Tudi vode je baje dovolj. V rezervuarjih pri Madridu se cenijo zaloge vode za najmanj za tri mesece.

Bele čete pa medtem zmagovalno prodirajo proti Madridu in ga vedno bolj obkoljujejo. Predstraž generala Franca so že 35 km pred Madridom. Odločilne bitke pričakujejo koncem tedna.

Madridski „parlament“ zaseda

Madrid, 1. okt. c. Danes se je španskemu parlamentu predstavljal vlada Larga Caballera. Cortesi bi se morali sestati ob 16. Seja pa je bila pospešena in se je začela že ob 10 dopoldne. Seji je predsedoval Martinez Barrio, navzočinih pa je bilo nekaj nad 100 poslancev. Diplomatska loža je bila precej polna, sovjetski poslanik pa je bil z ovacijami pozdravljen. Zastopane so bile predvsem levčarske stranke ljudske fronte, od desnice so

bili navzoči vsi baskiški katoliški nacionalistični poslanci in pa poslanci iz skupine Miguela Maure.

Prvi je govoril Martinez Barrio, ki je rekel, da so se cortesi sestali na redno zasedanje, kakor je to običajno. Pozdravil je vlado in sporočil pozdrave tistim, ki se bore na fronti. Nato je govoril Caballero, ki je rekel, da je republika v nevarnosti in da se mora ves španski narod boriti zanj. Ko bo republika zmagala, bodo odpravljeni vsi privilegiji in bo republika proglašena za republiko delavstva, kakor to stoji v prvem členu ustave.

Za Largo Caballero je govoril Aguirre, voditelj baskiških poslancev, ki se je zavzel za vlado.

Nato so voditelji skupin v parlamentu imeli sestanek, na katerem so sprejeli resolucijo, s katero izražajo zaupanje vladi. Seja parlamenta je trajala poldrugo uro. Prihodnja seja se bo vršila šele 1. decembra.

„Nacionaliziranje“ boljšeševikov

Samo borba med dvema židovskima taborama

Moskva vsak dan znova preseneča svet z novimi senzacijami. Zanimivo je, da je način presenečen v popolnem nasprotju do boljšeševske propagande, ki skuša sovjetsko državo prikazati na potu demokratizacije, pomirjenja in normalizacije. Komaj je nudi Stalin pomirljiv razgovor z ameriškim časnikačem Howardom, in zagotavlja neumeševanje komunizma v tuje države, že je izbruhnila rdeča državljanska vojna v Španiji. Komaj je nova boljšeševska »ustava« zagotovila nedotakljivost osebe, že so padli strelji proti skupini Zinovjeva in Kameneva.

In zopet imamo novo senzacijo, ki prihaja iz Moskve. Še večerjaj vsemogočni gospodar sovjetske policije in neusmiljeni eksekutor smrtnih kazni nad opozicijo Trockega, mož popolnega zaupanja samega Stalina, Jagoda (Jehuda), je bil že noč odstavljen od svojega mesta ter mu je bila poverjena na videz vsaj brezpomembna služba komisarja za pošto.

Ni čuda, da je svet začuden zaradi teh dogodkov, ki so navidez v popolnem nasprotju med seboj. Kaj se dogaja v Moskvi? Zakaj je Jehuda

naenkrat prišel v nemilost? Ali morda stoji njegova odstavitve v zvezi z usmrčitvijo Sinovjeve skupine? Ali morda ima vse to tudi opraviti z dozevno boleznijo Stalina? To so vprašanja, ki danes zanimajo politično interesirane kroge.

Izmed mnogih možnosti je najbolj verjetno, da je bil Jehuda v resnici izpodrinjen, toda ne morda od brezpomembnega Ješova, ki je zasedel njegovo mesto, ampak od mnogo močnejših tekmecev za oblast. Vzrok za sedanjost odstranitev Jehude leži verjetno v hudih klikarskih bojih, ki segajo nazaj v leta 1922—1924, ko je Lenin vladal le še kot živ mrlič in so se judje okrog Lenina borili za oblast. Že tedaj sta bili dve skupini judov, ki sta se borili za vodilno mesto. To je bila skupina kavarniških judov, intelektualcev in civiliziranih Evropejcev, ki so jih predstavljali: Bronstein-Trocki, Apfelbaum-Sinovjev in Rosenfeld-Kamenev, in njej nasproti druga primitivnejša skupina judov, talmudska, povečini vzhodnega izvora, sovražeča vse, kar je nejudovskega v sovjeti. K tej drugi skupini pripadajo Jehuda, Garmernik in Kaganovič. Zvezo med obema pa drže Sobelsohn-Radek in Wallach-Litvinov, ki se nagibata sedaj k eni, sedaj k drugi skupini, sta od obeh ogrožena in se ju obe boje.

Sredi teh notranjih judovskih sporov stoji Stalin, po vsej svoji preteklosti in duševni usmerjenosti vedno imelo dovolj prijateljev in posebno veliko simpatij med finančnim kapitalom, ki ga upravlja ravno tako judovska masonerija. Njihove simpatije so bile vedno bolj na strani Bronsteina, Rosenfelda in Apfelbauma, kot pa na strani Kaganoviča in Jehude. S krvojo obrizgani »rabelci« Jehuda naj bi se za nekaj časa umaknil iz prve politične linije, da si med tem zopet pridobi »dobro ime«. Toda bolj verjetno je, da se je po odstranitvi skupnega nasprotnika, pričel sedaj boj med obema zmagovalcema. Dva zmagovalca sta po dobljeni bitki vedno preveč Kaganoviča ni volja, da bi imel zmagovitega Jehudo stalno ob sebi. Glavno moč hoče imeti le eden, in ta je Kaganovič.

Da je to domnevanje verjetno, bi kazalo tudi iz tega, ker je novi šef GPU, Ješov, že dolgo zapnik Kaganoviča. Leta 1935 je bil Ješov član Osrednjega odbora komunistične stranke. Tu je

„Podonavska smodnišnica“

je izginila, poudarja dr. Hodža

Zbliževanje MZ in Rimskega bloka

Praga, 1. okt. b. Ob priliki otvoritve Mednarodne častnikarske zveze v palači praškega mestnega sveta, je imel otvoritveni govor ministrski predsednik dr. Milan Hodža, ki je navzoče častnike pozval na boj proti vsakemu nepotrebnemu črnemu gledanju. Doba pesimizma, je dejal, je že za nami. Tudi Podonavje ni več tako temno, kot je bilo. Posebno zadnje čase je bilo več zaporednih poskusov, da se odstranijo vse eksplozivne snovi med državami, ki prebivajo v podonavski kotlini. Zloglasna smodnišnica v Srednji Evropi je sedaj

Moskva, to je za sistem, ki bi zavaroval mir samo za ceno popolne izolacije Nemčije in Italije. Da taka politika ne odgovarja nazorom evropskih držav tostran Urala, je pač več kot jasno.

Nastop delegata sovjetske Rusije v Zenevi je samo dokaz za to, da je pakt s sovjetsko Rusijo izgubil precej na svoji vrednosti in da utegne prej osamiti Rusijo nego nasprotniki njene politike, ki je vseskozi narekovana od ideje svetovne revolucije, zamaskirane za geslom miru in bratstva vseh narodov.

izginila. Vsi se lojalno in iskreno trudimo, da pride do gospodarskega zblizanja med državami Male zveze in Rimskega bloka. Ta prizadevanja niso bila brezuspešna. Vedno več prijateljskega odmeva so našli. Blagodejne posledice tega prijateljskega zblizovanja občutimo sedaj tudi že na drugih področjih, tako na pr. v odnosajih Srednje Evrope z Nemčijo. Sporazuma med Avstrijo in Nemčijo z dne 11. avg. v Češkoslovaški nismo smatrali za nazadovanje, marveč smo ga pozdravili kot korak naprej do cilja. Polagoma smo se priborili že tako daleč, da vprašanja srednjeevropskega zblizovanja več ne smatramo za izvor novih vojnih zapetijev, marveč za delo, ki nas vodi do solidne krajevne gospodarske skupnosti, ki postaja neobhodno potreben stebel v organizaciji zdravega svetovnega gospodarstva. Srednja Evropa ni več smodnišnica. Postala je temelj za stvarno mirovno politiko.

Govor ministrskega predsednika dr. Hodže je vzbudil nemalo senzacijo, ker jasno podčrtava, da gre do prizadevanja za bližanje držav Male zveze in držav Rimskega bloka naprej in da se kažejo tudi že blagodejni vplivi na razmerje do Nemčije. Kongresisti so optimisti in so govor dr. Hodže, ki bo imel velik odmev, pristržno pozdravili.

Ministrska komisija zaradi Ljubljane

Ljubljana, 1. oktobra.

Podjetje Dukič, ki regulira Ljubljano, je zadnje čase hotelo pospešiti dela ter je v preveliki meri pričelo z odkopom zemeljskih plasti v strugi Ljubljane okoli pruskega mostu. Terenska komisija za to regulacijo pa je spoznala nevarnost, da se utegnejo udariti bregovi, kar bi ogrozilo tudi nekatere stavbe na Prulah in na Trnovskem nabrežju ter je pospešeni odkop prepovedala. Podjetje se je pritožilo na ministrstvo za javne gradnje ter je pred dnevi dospela v Ljubljano posebna komisija več uradnikov gradbenega ministrstva, ki jih je določil gradbeni minister dr. Kožul. Komisija je skupno z nekaterimi tehničnimi referenti banske uprave, mestne občine, terenske sekcije ter podjetja samega pregledala dosedanje stanje regulacije Ljubljane ter prišla do spozaanja, da je imela terenska komisija prav in je odobrila prepoved, tako, da podjetje ne sme sedaj več prenašati izkopavati plasti iz struge. Kar pa je podjetje že dosedaj odkopalo, mora po nalogu ministrske komisije, naglo popraviti, seveda ne s tem, da bi navozilo nazaj odkopano prst, temveč mora strugo naglo tlakovati, oziroma zabetonirati, tako, da bodo preprečene večje nesreče, zlasti udiranje bregov.

Dosedanje stanje regulacije je tako, da bodo dela v celoti izvršena do zime že do pruskega mostu. Dno struge tlakujejo s kamnitim tlakom, obrežje na levi strani bo betonirano, obrežje na desni pa tlakovano s kamnom. Dela naglo napredujejo. Obenem podjetje nadaljuje z izkopom od pruskega mostu proti Spici, seveda v smislu ministrske naredbe le polagoma. Po dnu struge je napeljan ozki tir, po katerem odvažajo zemljo. Največ zemlje gre na Janežičevo ulico, ki jo dvigajo ter ji ublažujejo dosedanjí strmi klanec.

Do prihodnje jeseni bo točno po programu izvršena regulacija Ljubljane do Spice in še dalje do izliva Malega grabna, obenem pa bo napravljen tudi jez v Gruberjevem kanalu, katerega dno bo treba dvigniti in tudi tlakovati.

Sedaj so pričeli z nadaljevanjem regulacije Malega grabna, kar tudi spada v regulacijski program. Mali graben je do mitnice reguliran, hkrati so regulirali ta svojeglavi potok še 7000 metrov v daljavo nad mitnico, sedaj pa ga bodo regulirali še v nadaljnjih 500 metrih. Mali graben, ki je Trnovčanom povzročal dolga leta marsikatero preglavico, bo sedaj končno ukročen, s Trnovčani pa bodo zadovoljni tudi Vičani, katerim ta potok dosedaj ni povzročal nič manjših preglavic.

Akcija za pobijanje raka

Z občnega zbora Jugosl. društva za proučevanje in zatiranje raka

Ljubljanski pododbor Jugoslovanskega društva za proučevanje in zatiranje raka je imel dne 29. septembra redni letni občni zbor. Občni zbor je najprej komemoriral spomin svojega častnega predsednika profesorja Edo Slajmerja. Predsedniško poročilo, ki ga je podal predsednik društva prof. dr. Al. Zafar, je omenjalo težave, ki jih mora premagati društvo, da se za dravsko banovino ustvari možnost pravičnega modernega zdravljenja raka. Boj proti raku zadeva ob iste ovire kakor vsaka zdravstvena akcija. Zdravniki so sicer res dolžni, da bdijo na straži in skušajo pridobiti vse, kar je potrebno za smoteno zatiranje raka, toda njihovi predlogi in njihovi naporji bodo stali brez uspeha, če odgovorna javnost ne poskrbi za materialna sredstva in četudi moralno ne podpre njihovih stremeljev. Z materialno pomočjo banovine je društvo priredilo tečaj o diagnostiki in terapiji raka za zdravnike. Predsednik se je v imenu društva zahvalil banovini za veliko dušno podporo in predavateljem za njihovo požrtvovano delo. Za širšo javnost je bila namenjena knjižica »Beseda o raku«, v kateri so avtorji ključno razložili način boja proti raku o spoznavanje te bolezni. Navidežno je imela brošura propagandistični namen, v resnici pa je nastala iz potrebe, da se naša odgovorna javnost opozori na realne možnosti protirakovega boja. Veliko moralno zadoščenje je društvo dobilo od strani strokovne javnosti. V zagrebškem Liječnem viješčniku, strokovnem organu hrvatskih zdravnikov, je prinesel o brošuri laskavo oceno prof. Vidakovič, znani organizator boja proti raku, in izjavil, da se strinja v polnem obsegu z idejnim načrtom, opisanim v brošuri. V slovenski strokovni javnosti je izjavil DRAB, da se z načinom, predlaganim v brošuri strinja. Društvo samo moralno priznanje

ne zadostuje, marveč bo vztrajalo na tem, da se začne pri nas boj proti raku tako, kakor je to pri nas mogoče in materialno izvedljivo. Potrebno bo torej na vse strani bistri pojme in potem šele bo mogoče začeti resnično delo proti raku samemu.

Iz tajniškega poročila, ki ga je podal dr. Alb. Trtnik, posnemamo, da je odbor imel deset rednih sej in večje število izrednih sestankov. Na zdravniškem tečaju so sodelovali domači strokovnjaki in predavatelji iz Zagreba (dr. Juraj Körbler). Tečaja se je udeleževalo 30 do 40 zdravnikov. Tajnik se je pristožno zahvalil časopisju, ki je radevolje prinašalo članke in poročila o raku.

Blagajnik dr. Ivan Pintar je poročal o premoženjem stanju društva. Društvo je imelo 13.898 dinarjev dohodkov, med katere je všteta podpora banovine v znesku 5000 Din in izkupiček za knjižico o raku v znesku 5656 Din. Stroškov je bilo 11.880 Din. Presežek v znesku 2000 Din je naložen za prihodnje leto. Poleg tega ima društvo hranilno knjižico za 30.103 Din, ki je po nalogu kraljevske banske uprave namenjena samo za nabavo radija.

Na predlog revizorja dr. Bogdana Zucka je občni zbor sklenil razrešnico blagajniku in je vzel poročilo odbora po daljši debati na znanje.

Pri volitvah se je odbor izpolnil s sledečimi gospodi: predsednik OUZD Krežmar Franc, direktor hig. Zavoda dr. Pirc (podpredsednik), dr. Rado Štiligoič, zdravnik v Ljubljani in zastopnik bratovske skladišnice. V častno predsedstvo so bili na predlog odbora izvoljeni dosedanjí društveni odborniki dr. Miha Krek, minister, in ban dravske banovine dr. Marko Natlačen.

Občni zbor je sprejel še nekatere druge predloge o katerih se bo javnost obvestila pozneje. — Občni zbor je nadalje dal odboru nalogo, da sporoči pozdrave in zahvalo častnim predsednikom.

Iz Anglije v Južno Afriko

Angleški letalci-tekmovalci v Belgradu

Prihod kapitana Halsla na zemunsko letališče.

Pred tremi dnevi so na zemunsko letališče prileteli iz Portsmoutha angleški letalci, ki sodelujejo pri letalski tekmi Anglija—Johannesburg (Južna Afrika). Tekmo so priredile angleške tvornice avijonov in ima namen pokazati, čigavi aparati so najboljše. Je torej nekakšna reklamna tekma aparatov angleške letalske industrije, pri kateri sodelujejo izključno angleški avijatičarji. Belgrad je doletela ta čast, da služi poletu kot prva etapa in edino letališče v Evropi, na katerem so se tekmovalci spustili. Vsa proga je razdeljena na sedem etap: Portsmouth—Belgrad—Kairo—Kartum—Endžeba—Kasanga—Brownken Hill—Johannesburg in znaša v skupni dolžini 10.922 km.

V torek ob 6.30 zjutraj so tekmovalci startali v Portsmouthu (letališče Londona), ob 12.08 pa je došel na zemunsko letališče zmagovalac prve etape kapitan Hals, ki je rabil za 1750 km dolgo pot 5 ur in 37 minut s povprečno brzino 318 km na uro. Počakal je le, da so mu napolnili bencinske tanke in da je zaužil malo hrane, nato pa je ob 12.32, še pred prihodom drugega tekmovalca, odletel proti jugu v Afriko. Deset minut po njegovem odhodu se je spustil na aerodromu Clowston. Ponočil se je isti prizor. Hitro polnjenje z bencinom, malo hrane in potem dalje proti jugu. Najhujšo smolo je imel major Miller, kateremu je 30 km pred Belgradom zmanjkalo bencina, tako da je moral zasloniti pristati v Rumi, kjer je trajalo štiri ure, da je ljudem dopovedal, kaj rabi in mogel nadaljevati polet. Avijatičarje je na dolgi poti zelo zeblo, ker vlada zlasti v Alpah je občuten mraz.

Na zemunskem letališču so prihodu in odhodu tekmovalcev prisostvovali poveljniki naših Zrakoplovnih sil Simunovič, predsednik Aerokluba Sodermayer in vsa angleška kolonija z angleškim poslanikom Campbellom na čelu ter mnogo radovednega občinstva.

Videm ob Savi

Na lastno prošnjo je odšla iz Vidma tukajšnja učiteljica gospa Nada Vahčić. Celo desetletje je posvetila vzgoji tukajšnje mladine, ki jo bo kot nesebično in požrtvovno učiteljico še dolgo pogrešala. Pogrešali jo bomo pa tudi ostali, saj smo videli v njej močno osebnost, ki ni klonila nikdar, ko je šlo za načela svetovno-krščanskega nazora. Na novem mestu v Zagorju ob Savi ji želimo, da bi jo spremljal uspeh in blagoslov na njenih potih.

Slabo vreme. Po solčnih in vročih jesenskih dnevih je nenadoma nastopila deževna doba, ki lahko postane usodna za naše vinograde. Letošnja trgatve je itak obetala le polovico pridelka napram lanskemu, pa še to, kar nam je ostalo, je sedaj v nevarnosti radi gnolobe, ako bo deževna doba trajala naprej. Vsekar je našim vinogradnikom letos ne obetajo najboljši časi.

Peter J. Nedeljković, dosedanjí diviz. poveljnik v Ljubljani, je imenovan za inspektorja konjenice v Belgradu.

Zlati jubilej zaslužne redovnice

Št. Peter pri Mokronogu, 29. sept.

Stara in znamenita župnija Št. Peter pri Mariboru pač ne sme prezreti zlatega jubileja 50 letnice redovnega življenja s. Melanije Ploder, ki je bila 3.2.1866 pri Gornji Sv. Kungoti rojena ter pred petdesetimi leti preobčlena. Od tega časa naprej je skoraj štirideset let preživela pri Št. Petru, nad trideset let je bila učiteljica ter upraviteljica tukajšnje zasebne dekliške šole, prednica samostana itd. Vse starejši šentpeterski rod je zahajal s. Melaniji v šolo, ki je znala pač vzgajati mladi rod tako, da ji je še danes hvaležen. Saj blago in skromno redovnico pozna in visoko čista vsa šentpeterska župnija. Z neakim vidnim ponosom se še starejši može kaj radi spominjati svoje nekdanje učiteljice s. Melanije. Koliko truda in dela ter skrbi je bilo naloženo s. Melaniji, ko se je šentpeterska naselbina po prevratu izločila iz materine hiše v Eggenbergu ter se osamosvojila v samostojno jugoslovansko provinco, koje sedež je sedaj v Slov. Bistrici, a njena zibelka pa je le vendar Št. Peter pri Mariboru, ter je bila s. Melanija tudi prva provincialna prednica.

Pod vodstvom s. Melanije se je nova provincija naglo razširjala, naselbina je sledila naselbini in povsod so radi sprejemali sestre, ki se udeležujejo bodisi v šoli, zdraviliščih, sirotišnicah, v gosposljinstvu itd. Nekaj se jih pa pripravljajo na odhod v misijonske kraje na Kitajsko, da bodo tamkaj pomagale obdelovati vinograde Gospodov in reševati duše za Kristusa.

Dolgo dobo let je s. Melanija opravljala težavno in odgovorno službo provincialne prednice. Šele pred par leti je bilo to breme naloženo mlajši moči.

Leta 1929 je zadnji izvoljeni občinski odbor Št. Peter pri Mariboru soglasno podelil s. Melaniji častno občanstvo, kot majhen in viden znak hvaležnosti in ljubezni šentpeterčanov do svoje vzgojiteljice in dobrotnice.

Svoj zlat redovniški jubilej praznuje tedaj s. Melanija. Petdesetletnico dela in truda, molitve in ljubezni do sester in bližnjega. Prihodnji četrtek pa bo provincija še posebej proslavila ta jubilej. Saj se mnogokrat proslavljajo brezpomembni jubileji in obletnice, zakaj pa se ne bi proslavil tudi ta jubilej za provincijo zaslužne sestre in vzorne vzgojiteljice, ki je znala vzgajati mladi rod v Slomškovem duhu za Boga in domovino ter ji dati pravih smernic na pot v življenje. Ta dan bodo gotovo tudi šentpeterčani prihili v Slov. Bistrico, da se poklonijo jubilarici — svoji dobri mami — in svoji častni občanki. Prinesli ji bodo pozdravov naših domov, naših ljubkih hribočkov in dolin, naših polj in gozdov in vinskih gor kot znak naše zahtevale in ljubezni za vse, kar nam je dobrega storila.

Naše voščilo pa je: dal Bog s. Melaniji še dočakati mnogo srečnih let!

Kino Kodeljevo - Tel. 31-62

Danes in jutri ob 20.30

Hans Albers Tajni kurir
v filmu

Za predigro barvane Silly simfonije

Prosvetni dan na Breznici

Breznica na Gorenjskem je proslavila prejšnjo nedeljo svečano 30 letnico Prosvetnega doma. Že na predvečer so domačini zažgali kresove po gorah, pa tudi na vasi, ob katerem so se zbrali društveniki na pravo gorenjsko kresovanje. Tam so ustanovitelji pripovedovali anekdote iz svojih mladih let, ko še ni bilo doma ter kako so ga ustanavljali, da se je po 30 letih razrasel v to, kar je danes. Pisatelj Janez Jalen, domačin z Roden, je ob tej priliki imel govor, v katerem je bodril na delo za pravo narodno prosveto. Tamburaši in pevski zbor pa so poživljali kresovanje do pozne noči. Drugi dan je bil slavnostni sprejeto po Breznici, v katerem so budile veliko navdušenje številne narodne noše ter lepe skupine, noseč v sprevodu podobe najznamenitejših breznških rojakov, Prešerna, škofa Pogačarja, Čopa, Finžgarja, Tomo Zupana, Svetino itd., saj je znano, da je samo ta fara dala nad 120 izobražencev našemu narodu. In na to so Breznčani ponosni! Cerkevni govor je imel rojak in Prešernov sodnik župnik Vovk iz Tržiča, glavni prosvetni govor pa dr. Smajd iz Radovljice. Popoldan je imela godba z Jesenje svoj koncert. Po slovesnih večernicah pa je bila v Prosvetnem domu akademija, ki se je udeležilo toliko ljudi, je rekel breznški občane »vse preveč! Poudarjala je veliko ljubezen do slovenstva ter poleg Zupančiča (Duma) in Preglja (Makabeji) predvajala samo dela domačinov, tako Finžgarja (Prizor iz »Naše krvi«: grunt ima korenine do pekla) ter Jalen (Prizor iz »Doma«: naš narod bo živel!) Na akademiji je imel slavnostni govor pisatelj Finžgar, ki je poudarjal prav to ljubezen do domačije, do vsega, kar je našega, do naše zgodovine in naše vere. Po akademiji je bila prosta zabava. Pokroviteljstvo nad izredno zanimivo proslavo ter duhovno tako bogate gorenjske fare je prevzel ban dr. Natlačen, ki pa se radi zadržanosti ni mogel osebno udeležiti.

K prazniku sv. Male Terezije dne 3. oktobra

Še vedno nam je v najlepšem spominu lanski praznik sv. Male Terezije. Krasen jesenski dan. Karmelska cerkva na Selo je bila do zadnjega kotička napolnjena. Izpričevala je ganljivo ljubezen, vdanost in hvaležnost, ki jo naša srca poklanjajo Čudodelki naših dni, sveti Mali Tereziji. Trume njenih pobožnih častilcev so ves dan obiskovale Terezikino kapelico na Selo, ki je bila za praznik ovčena kakor nevesta za svojega ženina. Prava podoba Terezikine duše, — ki je bila en sam vonjav cvet božje ljubezni.

Naš slovenski Lijže je ta dan slišil francoskemu Lijžeju. Saj so od vseh strani prihajala romanja k Mali svetnici. Ves dopoldne so se vrstile svete maše; ves dan se je razlegalo petje pobožnih romarjev, ki so v skupni molitvi in pesmi sveti Tereziki izročali svoje želje in namene. V daljni Lijže ne more vsak, — pa saj je Mala Cvetka tudi v slovenskem Lijžeju, v našem Karmelu, — vsa naša, čista naša. — Karmel je in ostane njen dom. Tukaj so njene redovne sestre, tu je isto življenje, kot ga je živila ona; tukaj je našim srem najbližja. O, kako smo to ob njenem godu čutili, ko smo klečali pred mističnim oltarjem sv. Male Terezike. Ko bi naša srca mogla spregovoriti! — Ko bi smeli tajne naših duš razkriti! — Zadehtlo bi po rožah Male Čudodelke...

Tudi letos se že veselimo godovnega dne sv. Male Terezije. 3. oktobra poročamo na Selo. Ze v petek, 2. oktobra, bo ob 16 govor, nato blagoslovljenje rož in pete litanije z blagoslovom. V soboto, 3. oktobra, na god sv. Terezike, bo ob 5.30 slovesna pesna sv. maša. Ob 7 in 7.30 tiha sv. maša. Ob 8 konventna sv. maša. Nato vsako uro do 11. tiha sv. maša, da bo za romanja dobro oskrbljeno. Prihika bo tudi za sv. spoved. — Popoldne ob 16 govor, blagoslovljenje rož in pete litanije z blagoslovom.

Pridite, da pozdravimo sv. Malo Terezijo; da se ji za vse zahvalimo in jo poprosimo novih dobrot. Vračala bo z nebeškim smehljajem.

— V Rim in Neapelj, 12 dni po Italiji, brzovalak, 19. oktobra Benetke-Padova, avto, 10.—13. oktobra. Nedeljski eno- in dvodnevni avtoizlet: Trst, Gorica-Trst, Belgrad-Oplenac, kraljev grob, brzovalak 9. oktobra. Pojasnila pošlje zastoj uprava »Po božjem svetu«, Ljubljana, Wolfova 1.

Kongres ženske internacionale v Dubrovniku

JCW (International Council of Women) ima svoj letošnji kongres v Dubrovniku od 28. septembra do 9. oktobra. Udeležence pripadajo 36 državnim vezam. Delo se vrši v sekcijah (finance, tisk, mir, pravni položaj žene, ženska volivna pravica, enaka morala in trgovina z ženami in otroci, higijena, izobrazba, žena v poklicu, zaščita otrok, književnost, umetnost, kinematograf) in na plenarnih sejah. J2S (Jugoslov. ženska zveza) je za kongres izdal nekatere publikacije. Poveril je UOŽ (Udruženje univerzitetno obrazovanih žena — Zveza akademsko izobraženih žen) s sestavo bibliografije del pisateljic v Jugoslaviji. Ta bibliografija je bila izdelana posebej v Ljubljani, Zagrebu in Belgradu za slovenske, hrvatske in srbske pisateljice in bo združena podala zgodovinski razvoj literarnega udejstvovanja jugoslovanskih žen od prvih začetkov do konca 1935. Na podlagi v bibliografiji zbrane gradiva je prirejena v ženskem učiteljsku v Dubrovniku razstava del jugoslovanskih pisateljic. Za organizacijo te razstave je delegiralo ministrstvo prosvete štiri bibliotekarke univerzitetnih bibliotek v Belgradu, Ljubljani in Zagrebu. Razstava obsega 600 del, približno četrtno v bibliografiji navedenih knjig. Dela so razvrščena po rubrikah: originalna dela (leposlovje, knjige za otroke, gosposljinstvo), prevodi iz leposlovja, znanstvena literatura, prevodi znanstvenih del, časopisi in revije, in zavzemajo večjo polovico razstavne dvorane. Drugo polovico zavzema internacionalni del razstave; razstavljajo Norveška, Latvija, Čehoslovaka, Združene države, Francija in Litva. Omembe vredno je, da je komisija za tisk sklenila resolucijo, ki priporoča vveličanje državnim vezam sestavo bibliografije del pisateljic svojih držav, in da smo mi to nalogo na svojem področju že izvršili.

M. P. S.

Cesta Ribnica-Brod na Kolpi

Na cesti Ribnica—Kočevje—Delnice, ki je poleti najvažnejša cesta za avtobusni promet iz Ljubljane na Sušak, je bilo izbranih pet najbolj potrebnih odsekov, ki bodo temeljito popravljani na račun državnega milijardnega fonda za javna dela. Vsi odseki so bili že izlicitirani in tudi potrjeni od pristojnih ministrstev, le dober kilometer dolga preložitve ceste pri Moravi je bila že dvakrat javljena. Davi je bila na tehničnem razdelku, kjer je sekcija za popravilo in modernizacijo te ceste, že tretja licitacija za preložitve klanca pri Moravi. Preložitve je preročunana na 448.000 Din. Licitacije se je, kakor vedno prej, tudi to pot udeležilo gradbeno podjetje J. Slavec iz Kranja, ki je ponudilo 2,25% popusta na proračunano ceno. Gradbeno dela so torej bila davi izlicitirana za vsoto 437.770 Din. Upajmo, da bo vsaj ta tretja licitacija potrjena, s čimer bodo prišli vsi najbolj potrebni odseki te ceste v delo.

S popravilnimi deli pa je podjetje Slavec že začelo na odseku Ribnica—Dolenja vas. Stavbna družba pa bo v kratkem začela z delom na odsekih Kočevje—Dolga vas in Krkovo—Fara. Zaradi ugodnih vremenskih razmer bo na odseku Krkovo—Fara kaj lahko popravljati ceste tudi pozimi. Odsek Briga—Banjalka je od pristojnih ministrstev tudi že potrjen in čaka podjetje le še na to, da tudi potrditve licitacije od državnega pravnobrilstva v Belgradu. Tudi to potrditve moremo pričakovati v najkrajšem času, tako da bo mogoče v kratkem vzeti v delo tudi že 4. odsek ceste, ki v resnici kriči po popravilu.

Posebno priporočljivo!

**Hofmanova „Razlaga
sv. rožnega venca“**

s priporočilom škofa Barage

Mehko vezana Din 10—

v platno vezana Din 15—

**Sv. Terezija, Deteta Jezusa,
čudodelka naših dni**

Mehko vezana Din 15—

v platno vezana Din 20—

H. NIČMAN, Ljubljana

Kopitarjeva ulica 2

Pri sosedi Španije:

Coimbra, mesto dijakov

Prav v geometrični sredini Portugalske leži ob zlatem Mondegu: Coimbra, mnogo opevana, ovenčana z romantično zgodovino, s pravljicami, s prirodnimi lepotami.

Vsa portugalska mesta so postavljena na strme holme, da so jih laže branili. In Coimbra, ki ima kakih dvasjet tisoč prebivalcev, je tretje ali četrto največje mesto Portugalske. Bela Coimbra se boči ko stožec sladkorja na zelenem krožniku ravne Mondega in okoli krožnika se spet vzpenja zeleni rob hribov. Ozek pas modernih hiš. Izpred mestnih vrat vodijo vijugaste ulice kar koj naprič in v vse tesne se vijajo mimo kamnite katedrale, ki sliči trdnjavi. Spet se zavijejo in spet strmo navkreber proti kroni Coimbre: k univerzi. Odondod se pogledi lagodno razgledujejo krog in krog, tja v daljino daljavo, po prekrasni deželi, tja do sinjega morja.

Nekoč so bivali v Coimabri Mavri. Potem so mesto spet pridobili, spet izgubili in spet zavzeli: od Cida, l. 1064, je ostala Coimbra domača last in je bila sedež kraljev za tristo in petdeset let. Tedaj je imelo svetlo in večno mesto, kakor pravi kronika, »všeč cerkvam in samostanom, ko vsa druga v krščanskem svetu«.

Kar je pa Coimbra posebno odlikovalo in jo diči še zdaj: to je univerza, ki jo je l. 1284 ustanovil kralj Dionizij. To malo mesto je imelo edino univerzo v državi, imelo je 4000 prebivalcev, pa 1500 dijakov. Dijaki so bili pač gospodarji mesta, ki so bivali v svoji trdnjavi, na univerzi.

Dvakrat ali trikrat so premestili univerzo v Lizbono; od l. 1587 pa je stalno v Coimabri. Dolgo so jo vodili duhovniki. Minister Pombal pa jo je l. 1772 izročil posvetnim rokam in ji dal ustavo, ki še dandanašnji velja.

Kdorkoli je imel kako ime v portugalski zgodovini, je bil tudi kdaj dijak v Coimabri, tako tudi največji pesnik, Camões, ki je brčkone tudi rojen tukaj. Vsi njegovi tovariši opevajo mladost na leta v Coimabri. Jezik iz Coimbre je na glasu, da je najčistejša portugalsčina. Ni čuda, da reka jo književniki temu mestu »mossa Athenae«.

Dandanašnji se rektor nič več ne vozi s štiri-vprežno kočijo in kočijaži v livreji. Tudi nič več ne prisluškuje predavanjem profesorjev skozi tajna okna. Vendar — ko nekoč in vedno — še zdaj »vlada« v dvorani, ki je vsa v damastu, sedeč na zelenem prestolu in je obleden v staroško uradno nošo: ima črno obleko s pisanim ovratnikom. Predstojniki fakultet imajo svoje posebne svilene stole: jurist škrlatastodečega; medicinec rumenega; filozof temnomodrega; matematik svetlomodrega. Ovratniki teh so prav tako pisani in v istih barvah se leskečejo dragulji na uradnih prstanih: rubin, topaz, safir in akvamarin.

Dijaki z univerze v Coimabri so še — ko nekoč — oblečeni v dolge črne talarje in plašče, razoglavi so in lasje so jim skrbno nakodrani. Celo poedina predavanja se drže staroškimi navad: ob določen uri pokliče asistent gospoda profesorja iz njegove delavnice in ga spremi na kateder. Šele, ko se profesor ušede, pozove asistent slušateljice in nato slušatelje, naj vstopijo v dvorano. Asistent tudi naznani, kdaj je konec predavanja.

Dijaki živijo v »republikah«, ki pa nimajo nobenih posebnosti, ne svojih krožkov, ne barv, ni kakšnega orožja, ker pozna Portugalec le en sam dvoboj, à la portugaise: s pestmi. — Republika nastane, da se zberejo štiri, pet prijateljev, si najamejo hišo zase in gospodinjino in še kake člane. Tako lepo lagodno živijo med golimi stenami. Novinci (bruci), scaloirose, imajo posebne postave. Ob šestih zvečer zvoni na univerzi zvon,

»cabrac« (koza), in odleje se ne sme noben bruc več prikazati na cesti. Če vendarle koga zalotijo, ga starejši dijaki pretepejo s kuhaličami in mu postržejo lase. Novinec ne sme prej na spregled, dokler mu ne zrastejo lasje.

Dijaki iz Coimbre niso tako veseli in razposajeni ko naši. Pojejo pač radi in se spremljajo na kitari, a te pesmi so same žalostinke. — Krokarije so tu neznane. Če kdo pijančuje, se sploh ne sme prikazati v družbi. Portugalec, dasi je brezbržen in dobrovoljen, je vendar žalostne naravi.

Dijakinje so povsem zase, kakor zahtevajo portugalski običaji sploh. Niti v kino ne hodijo, dijakov se pa sploh boje, dasi je na vseh fakultetah obilo dijakinj. Največ jih je iz Brazilije. Na univerzi imajo svojo lastno dvorano, kjer so med odmor, a nikoli ne gre kak dijak z dijakinjo.

Izpite delajo pri uri na pesek, v prastari dvorani, kjer se petdeset, slabo naslikanih rektorjev reži na dijake. Asistent opazuje uro na pesek in pokaže z dvignjenim mečem, da so pretekle minute, ki so bile določene za odgovor na vprašanja.

Na Portugalskem je jako težko doseči doktorsko čast. Treba je biti na univerzi še eno leto več. — V prejšnji dobi so doktorat proslavili s elovesno sv. mašo v katedrali, zdaj ga proslavljajo le še s posvetnimi zabavami — z godbo, s helebardisti in srebrnimi gorjaci. — Najmlajši profesorji imajo pri tem slikovite govore. Novi doktor prejme tudi ovratnik in prstan, ko pred stoletji.

Premoženje je na varnem! Del zasebnega premoženja Hajla Selasjeja je v 14 velikih zabojih prišlo v London. V njih so same zlate palice, ki jih izkrcavajo v londonski luki.

Črna maša v Alcazarju

Dopisni urad Havas poroča iz Toleda:

1600 OSEB JE BIL O REŠENIH

Zrtev Alcazarja je razmeroma malo. Rešili so še 1600 oseb, in sicer 750 žensk in otrok in 850 bojevnikov. To je bilo 500 orožnikov, 150 častnikov in kadetov in 200 prostovoljcev.

POSLEDICA ENA SAME MINE: 47 MRLIČEV

Rdeča milica je vrgla na Alcazar več ko 10.000 granat. Ena sama mina pa je ubila 47 ljudi in jih 60 ranila. Med oblaganci je bil tudi rudarski inženjer, ki je prisluškoval, kako so rdeči polagali mine in je vse potrebno ukrenil, da so dotične prostore, ki so bili nad mino, pravočasno izpraznili. Samo zato ni mina zahtevala še več žrtev. — Poslednje zatočišče so imeli branilci v nekem stolpu, kjer pa tudi ne bi bili mogli delj ostati, ko še tri dni. Zev, ki jo je povzročila dinamit, je na severni strani Alcazarja tolikšna, da more iti vanjo pariški slavolok.

Izvestno je učinkovala preskrba z živili, ki so jih prinašala letala belih. Vendar, ker je bilo v ruševinah razmeroma veliko ljudi, je bilo treba jako paziti na pravilno razdelitev živil. Pred-

vsem so pazili pri prehranjevanju na ženske in otroke in ko so bili ti nasičeni, so šele moški mogli misliti tudi nase, tako da so moški večina sestradani in so bolj podobni mrličem ko živim ljudem. Med obleganjem so morali pobiti 97 konj in 27 mežgov, da so se preživljali z mesom. Tedaj, ko so bili rešeni, so imeli le še enega konja in pet mežgov. Več ko 20 dni so se preživljali le še s črnim kruhom, ki ga je dobil vsak po majhen kosček. Zenske in otroci so bili noč in dan v kletih, zato ni med njimi nobenih smrtnih žrtev.

PRETRESLJIVA ZAHVALNA MASA

Dne 29. septembra so sredi porušenega Alcazarja obhajali slovesno zahvalno sv. mašo, ki jo jebral edini duhovnik iz Toleda, ki je še živ, kardinal nadškof toleški, ki je bil v Alcazarju. Vse druge duhovnike v Toledu so rdeči postrelili. Slovesnost, ki so jo praznovali v kapeli Alcazarja, je bila presunljiva zahvalnica in zaeno črna maša za padle junake. Vsi so imeli solzne oči, ženske in matere so glasno ihtele. Zahvalne maše so je udeležili tudi osvoboditelji Toleda, general Varela.

JUNAŠTVO BREZ PRIMERE

Radio iz La Coruna poroča o dveh primerih izrednega junaštva v bojih za Alcazar. — Neki stotnik Alba se je prostovoljno javil, da bo preplaval reko Tajo in se splazil k belim četam, da bodo poučeni o stanju rdeče milice. A stotnika so zajeli in ga ustrelili. — Polkovnika Moscarda so bili pozvali, naj se vda, sicer bodo ustrelili njegovega sina, ki so ga rdeči imeli v rokah. Polkovnik pa je odgovoril, da nima ničesar, kar bi višje cenil, ko svojo čast. Svojemu sinu je sporočil in mu svetloval, naj si dobi duhovnika in se pripravi na smrt. Ker se polkovnik ni dal pregovoriti, so mu sina ustrelili.

Kako visoko letajo ptiči?

Ptiči, ki pri nas živijo, ne letajo vprav visoko. Mogoče doseže najvišjo višino škripanček. Višine ptičjih poletov so doslej precejšnje. A zdaj, ko imamo letala, se je to vprašanje popolnoma razbistrilo. Časih je kak znanstvenik tako n. pr. Aleks Humboldt (1769—1859) menil, da leti jastreb do 7000 m visoko. Na ptičji raziskovalnici Helgoland so dejali, da se ptice selivke dvignejo 3000 do 4000 m visoko, nekateri pa so to višino povečali na 12.000 m. Letalci pa so zdaj dognali, da se ptiči ne dvignejo niti 1000 m visoko, največ ptičev leta še dosti nižje. Le časih se dvigne kaka vrana v višino 1400 m, kak škripanček 1900 m in nekega orla so videli v višini 3000 m. Dognali so tudi, da morajo ptiči videti zemljo pod seboj, drugače ne vedo, kam bi leteli. Ker imajo ptiči bolj bister vid in morejo predmete spoznati na večje razdalje ko druge živali in človek, utegnejo tudi iz velike višave spoznati hribe in reke in si tako pomagati za smer letanja.

Nogometaši v Pragi, kjer je bil boj nemškega moštva s češkoslovaškim z uspehom 2:1. Gledalcev je bilo več ko 45.000.

Dežela zlata in skrivnosti

Kakor so se začele dvigati cene za zlato in srebro, tako se je tudi pospešilo raziskovanje »zakladnice svetla«, Mehike, posebno v puščavah Sierre Madre, ki še niso raziskane. To gorovje, dasi je na meji Združenih držav, vsebuje številne skrivnosti. Nedavno je priobčil neki ameriški učenjak, prirodoslovec Robert Moore, poročilo o Baranci del Cobre, neki doslej neznani soteski, ki je glede na lepoto toliko vredna ko slavni Gran Cañon. Moore, ki je s svojo ekspedicijo prodril v neraziskane pokrajine ob reki Uriqui, je Baranco odprl civiliziranemu svetu. Tu je tudi odkril neko indijansko plemo, Tarahumara, ki doslej še ni nikoli videlo belega človeka. Moore je dognal, da so v tej soteski tudi brez dvoma veliki zakladi dragocenih rudnin.

Neki drugi ameriški raziskovalec, dr. Hogle, pa je na svojem potovanju po pokrajini reke Fuerta, ki teče južno od Barance del Cobre, dobil domačine, kako so z domačimi, lesenimi ponvami zajemali pesek, kjer je bilo mnogo zlata. Vsa družina, žene, otroci, se ukvarja s pridobivanjem zlata. Moški odnašajo zlato do bližnje postojanke belih ljudi in ga zamenjajo za živila in blago. Tak barantač z zlatom je pripovedoval raziskovalcu, da domačini vedno le toliko zlata izperejo iz peska, kolikor ga potrebujejo za nabavo živil, tako da niti ni moči dognati, koliko zlata imajo. Ker je ondi v reki mnogo gruč, bi bilo težko izpirati zlato s stroji. Dr. Hogle je zares dobil dva inženjerja, ki sta z največjim trudom spravila dva stroja za izpiranje zlata v tisto pokrajino, pa vprav zaradi gruč nista ničesar dosegla. Dognano pa je, da je v tisti reki prava zakladnica zlata.

Indijanci Tarahumara, ki živijo v gorovju Madre, lovijo še z lokom in puščico in imajo tudi

sicer še iste običaje, kakršni so bili v navadi, preden je bila Amerika odkrita. Nimajo nobenih želij in priroda jim daje vsega, česar so potrebni. Mnogi mislijo, da je neke v kaki skriti, nedostopni dolini Sierre Madre onih sedem pravih mest iz Cibole. Brez dvoma so te gore, kjer živijo razna neznana indijanska plemena, vprav hvalježno polje za nadaljna raziskavanja.

Izza onih dni, ko si je Cortez prisvojil deželo Aztekov, so dajale svetu te gore neizmerna rudninska bogastva. — Mehika je še zdaj na glasu, da ima največ rudnin na svetu. Od l. 1521 do 1922 so pridobili v Mehiki 155.000 ton srebra v skupni vrednosti treh milijard dolarjev. Ta množina srebra je dve tretjini vsega srebra, kar ga na svetu sploh pridobivajo. Mehika izvaža šest sedmin svojega srebra v druge države, iz ostale sedmine pa si kuje denar. Skoraj po vseh mehiških srebrnih rudnikih pa je tudi obilo zlata. Najimnitnejši srebrni rudnik v Mehiki je Real del Monte v okraju Pachuca. Deluje že iz časov, preden so prišli Španci tja (že 400 let) in daje vsak dan še zdaj po 3 in pol tone srebrne rude. Cortez je zahteval, naj naredi rudniško vodstvo predor v rudnik, ki bi bil tako visok, da bi mogel jezdec na konju skozi. Španski kralj naj bi, če bi si zaželel, ogledal rudnik, ne da bi mu bilo treba razjahati. — Najbogatejši zlati rudniki so zdaj v dolnji Kaliforniji, v Chihuahu, Pueblu, Sinaloi in Sonori. Pridobivanje vsega mehiškega zlata se je dvignilo od 20 ton leta 1919 na 24 ton leta 1926. Dve tretjini so ga uporabili v Mehiki za denar, ostanek so izvozili. Razen srebra in zlata pa ima Mehika v rudnikih še svinec, baker, cink, grafit, arsenik, živo srebro, antimon, kositer in železo.

Poslednji dvorni šaljivec

Dne 2. oktobra 1866, torej pred 70 leti, je umrl 65 cm visok in 14 kg težak Matija Goljaš, najverjetneje Slovenec, rojen v Trstu l. 1814. Temu je bil še uradno priznan naslov »dvornega šaljivca«. Ze pri grških in rimskih gostijah so izbirali najmanjše točaje za prologe in za raznovrstne dovite. Verjeli so namreč, da so majhni ljudje razboritejši kot veliki. Po križarskih vojnah, ko so pripeljali s seboj več malih šaljivih modrijanov, je bila navada v mestih, da so jih klicali za razne nasvete. Pri gostijah so te dvorne »norčike« izenačevali s kraljem, kajti poleg oslovskih ušes so imeli tudi žezlo v roki, in sicer žezlo z glavico in iztegnjenim jezikom. Na češkem dvoru so jih imenovali Paleček. Iz dvornih šaljivcev se je pozneje razvila vesela postava našega Gašparčka v lutkovnih gledališčih. Pravili so, da se

je dvorni šaljivec ohranil najdlje na ruskem dvoru. Znana je namreč svatba takega dvornega šaljivca v ledeni palači na Nevu, kjer je bila zanj vtesana posebna loža v led. Toda na Ruskem se je ta običaj ohranil le v tem smislu, da je kopeč prejšnjega stoletja tisti, ki je na dvoru povedal kakšen poseben dovitek, dobil palico s kraguljčki. Zato je pruski cesar Viljem I. kljub vsem vzdrževal na dvoru nekega učenjaka zelo majhne postave, da mu je pravil pri zabavah vselej dovite. Pozneje ga je pomenilil ter je celo postal navzlic vsem predsednik Akademije znanosti. Ta učenjak se je pozneje na dvoru napil ter je pokopan v vinskem sodu. Zadnji uradni dvorni šaljivec pa je bil omenjeni Slovenec. Tako pišejo češki listi oz. pisatelj Dominik Heyk, ki nas je opozoril na ta »slovenski jubilej«.

Ti trije odločajo o usodi Francije: franc. gospodarski minister Spinasse (na levi), predsednik Leon Blum (v sredi) in fin. minister Auriol (na desni), ko so po seji v Elizeju določili razvrednotenje franka, kar bo imelo usodne posledice.

SLOVENEČ

pred 60 leti:

V soboto, 30. septembra 1936.

POLITIČNI PREGLED.

Cesar so 27. t. m. sprejeli general-adjutanta cara ruskega, ki jim je neki izročil lastnoročno pismo svojega gospoda. Nekteri listi poročajo, da je tudi general Manntteuffel prišel na Dunaj. Čudno bi to ravno ne bilo, ker zadrege na izhodu so čedalje bolj zamotane in treba jih bo kmalu rešiti.

Na Dunaji in v Pešti vlada velika tišina. Vse je v velikem strahu pred dogodki, ki se imajo vršiti. Pravijo, da Rusija zmirom odločneje na boj pritiska, in nekteri že mislijo, da je vojska neizogibljiva. Kako se misli postaviti Avstro-Ogerska, to se sicer ne ve še za gotovo, pa vendar bi se dalo sklepati iz odločnega govorjenja v Belgradu, kjer hoče generalni konzul neki zapustiti svoje mesto in dati avstrijske podložnike laškemu zaetopniku v varstvo. ako Milan ime kralja sprej-

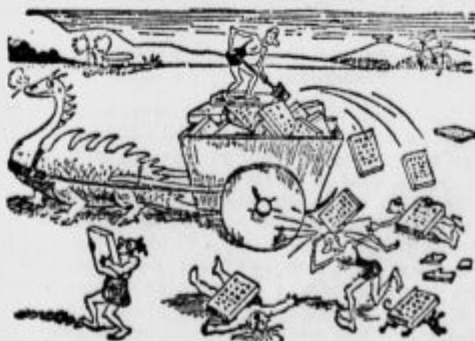
me. Pa zakaj laškemu konzulu? Od kedaj je postala Italija najboljša prijateljica Avstriji? Kam pa je splavala tricaška zveza?

IZVIRNI DOPISI.

Z Gorenjskega, 28. sept. Čutila veselja vzdigujejo nam srca pri premišljevanju redke sreče 50 letnega mašništva, ktero je doživel vrli starček, deželni poslanec kranjski, bivši generalvikar, semeniški vodja, staroški dekan, mnogozaslужeni gospod korar Francišek Kramar, ljubljene naš. Kako mnogi bi roženkrasno nedeljo radi prišli v Staroloko in osebno prečistitemu gospodu naznanili najprisrčnejša čutila veselja in spoštovanja svojega, pa višja dolžnost veže jih na dom; toda spominjali se bodo ljubljene zlatomašnika doma in v duhu se z njim veselili in Najvišjega prosili, da nam ljubeznivega starčka, ki je zlasti v sedanjem zmedenem času nam vsem vzor pravega duhovnika, ohrani še mnogaja leta!

DOMAČE NOVICE.

(Cena mesa) za mesec oktober je: Pitanih volov kilogram 48 kr., srednje vrste 40 kr., alabeje 32 kr., kravje in nepitanih volov pa je po 42, 34 in 26 kr.

V kamniti dobi so takole delili časopise.

»Kaj pa je tvoj oče?«

»Bolani je, gospod učitelj!«

»Jaz bi rad vedel, kaj dela?«

»Kiha.«

»Ni treba povedati, kaj dela, ko je bolan! To povej, kaj dela, ko je zdrav!«

»Nič ne kiha, gospod učitelj!«

Učitelj se razburi.

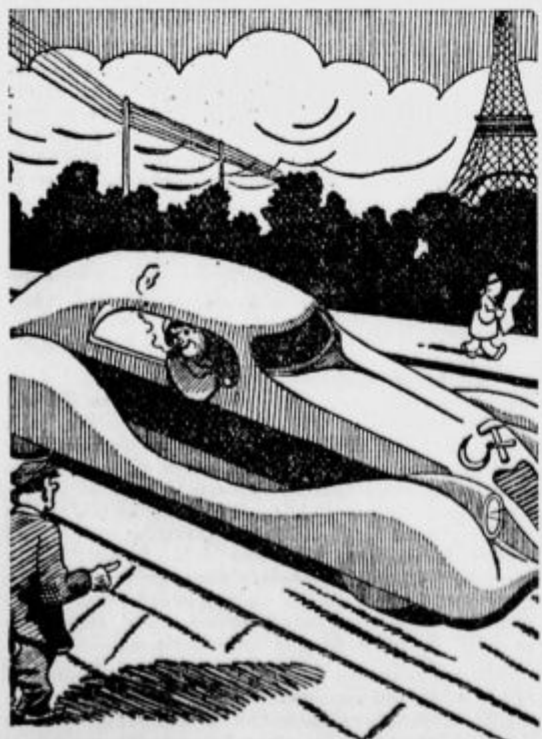
»Ali me ne razumeš? Povej mi, kaj je, ko ni bolan in ko ne kiha!«

»Zdrav je, gospod učitelj!«

*

»Ali veste, kje je kak stražnik?«

»Nič ne vem. A peljite se s kolesom po trotoarju, pa bo koj prišel!«

»Kakšen žudovit avto imaš! Ali si ga zadel na lomboli?«

»Kaj še! A naročeno mi je, da nabiram pripevke za špansko ljudsko fronto!«

MALI OGLASI

Službodob

Za kurivno stroko
sprejme dobro uvedena
trvdka agilne provizijske
zastopnike. - Ponudbe na
oglasni odd. Slovenca pod
»Kurivo« št. 14507. (b)

Pletiljo
sprejme takoj F. & M.
Rozman, Ljubljana - 21-
dovska ul. 7. (b)

Žensko
srednjih let, pošteno in
zdravo, stanujočo v Ljub-
ljani (okolica sv. Jakoba
- Trnovo), ki zna skrom-
no kuhati in je vajena
vseh gospodinskih del,
sprejme mala družina za
dnevno službo. Ponudbe
pod »Vestna 1936« št. 14527 upravi »Slov.« (b)

Službe iščejo

Mesto hišnika
želi prevzeti zakon. par,
ki je popolnoma brez vsa-
kršnih sredstev. Prijazno
ponudbe na upravo »Slov-
enca« pod »Velika rev-
ščina«. (a)

Poizvedbe

Ptiček (bastard)
ušel. Vrnitev proti na-
gradi. Smolč. Komenske-
ga ulica 14-II. (e)

Pohišstvo

Orehova spalnica
moderna, naprodaj za
8500 Din. Naslov v upr.
»Slovenca« št. 14521. (8)

Damske plašče

dekliške in otroške v vseh velikostih,
kakor tudi vso ostalo damsko
in otroško konfekcijo cenejše
vrste, dobite v največji izbiri pri

F. I. Goričar :: Ljubljana,
Sv. Petra cesta šte. 29.

Lastna delavnica za konfekcijo.
Sprejemamo tudi po naročilu.

Vajenci

Sprejme se učenka
poštenih krščan. staršev
v trgovino z mešan. blagom.
Prednost imajo železničarske
hčerke. - Ponudbe upravi »Slovenca«
pod št. »100«/14538. (v)

Stanovanja

ISČEJO:
Stanovanje

opremljeno sobo in kuhinjo,
event. »soporabo« kuhinje,
iščeta za 15. oktober mlada
zakonca v središču ali severnem
delu Ljubljane. - Ponudbe na
upravo »Slovenca« pod
»100«/14529. (c)

ODDAJO:
Stanovanje

4 sob. z vsemi pritliklami
in vrtom ter stanovanje 2 sob
se odda za november. Naslov v upr.
»Slov.« pod št. 14531. (e)

Posrestva

Novo vilo
v letoviskem kraju v Sav.
dolini prodam ali dam v
najem. Franc Kač, Lat-
kova vas, Sv. Pavel pri
Preboldu. (p)

Hišo
6 sob, pritlikline, ograjen
vrt 400 m², pri Stadionu,
prodam za 125.000 Din.
od tega hipoteka Mestne
45.000 Din. Na željo in
doplačilo tudi več vrtov.
Naslov v upr. »Slov.«
pod št. 14525. (p)

Kupimo

Parni kotel
dobro ohranjen, s 15-20
m² kurilne površine, išče
industrijsko podjetje. Po-
nudbe pod: »Industrija«
št. 14443 upravi »Slov.«

Stoječo železno blagajno
kupim. Ponudbe z opisom
in navedbo cene upravi
»Slovenca« pod: »Blagaj-
na« št. 14540. (k)

Prodamo

Kolesa
damska in moška, se za-
radi končane sezije pro-
dajo po neverjetno zni-
žanih cenah. Nova trgo-
vina, Tyrševa c. 36. (1)

Za šolarje
vseh vrst obleke, pum-
parce, perilo itd. v naj-
večji izbiri dobite po-
ceni pri Preskerju.
Sv. Petra cesta 14. (1)

PREMOG DRVA IN Karbo paketi

pri **IV. Schumi**
Dolenjska cesta
Telefon št. 2951

Nogavice, rokavice
in pletenine Vam nudim v
veliki izbiri najugodnejše
in najceneje trvdka Kari
Prelog, Ljubljana, Zidov-
ska ulica in Stari trg. (1)

Drogerijo
tako prodam v večjem
primorskem mestu Dalma-
cije. Pogoji povoljni. Po-
nudbe upravi »Slovenca«
pod št. 14368. (1)

Hlevski gnoj
prodam. Naslov v upr. »Slovenca« št. 14532. (1)

**MODNO
VOLNENO
BLAGO**

za damske obleke
in plašče
**SVILA IN VSE
DRUGO BLAGO**

Velika izbira,
nizke cene!

R. MIRLAUC

»pri škofu«
LJUBLJANA
Lingarjeva ulica
Medarska ulica
Pred škofijo

SOBE

Oddam sobo
s posebnim vvhodom. Do-
bršek, Karlovska 15. (e)

Državna razredna loterija.

Z ozirom na to, da je bil spremenjen loterijski načrt tudi v preteklem 31. in 32. kolu s svojimi interesantnimi spremembami sprejet z velikim odobravanjem pri kupcih srečk, ker so bile skoro vse srečke razprodane po pooblaščenih prodajalcih in njihovih preprodajalcih, je državna razredna loterija ta načrt tudi za naslednje 33. kolo srečk uveljavila.

Srečke I. razreda 33. kola so gotove in dane v prodajo 4. septembra t.l. in sicer 100.000 celih srečk z žrebanjem in to:

I. razred	13. in 14. oktobra 1936.
II. "	10. " 11. novembra 1936.
III. "	10. " 11. decembra 1936.
IV. "	14. " 15. januarja 1937.
V. "	od 9. februarja do vključno 3. marca 1937.

Cena srečk za vsaki razred je sledeča:

cela srečka Din 200.—; polovična Din 100.—; četrtinka Din 50.—.

Skupna vrednost dobitkov znaša:

Din 64.320.000.—

V tem kolu je 9 premij in sicer:

Din 2.000.000.—	500.000.—	300.000.—	2 po 250.000.—
" 1.000.000.—	400.000.—	300.000.—	2 po 200.000.—

Poleg teh premij je tudi ogromno število dobitkov po

Din 200.000.—	80.000.—	50.000.—	30.000.—
" 100.000.—	60.000.—	40.000.—	20.000.— 10.000.— itd.

V najsrečnejšem slučaju morete dobiti skupno s premijo in dobitkom v V. razredu na eni srečki

Din 3.700.000.—

Za izplačilo jamči država kraljevine Jugoslavije.

Srečke se dobe pri pooblaščenih prodajalcih srečk in njihovih preprodajalcih, ki so skoro v vseh večjih krajih.

Natančnejša navodila o loterijskem načrtu in splošnih pravilih se dobe na zahtevo brezplačno pri vseh pooblaščenih prodajalcih srečk.

Z nakupom srečk Državne razredne loterije lahko vsak poedinec poleg osebnosti, ki je mogoča, obenem pomaga narodnemu gospodarstvu, obrtništvu, industriji ter invalidom, ker se čisti dobiček od prodaje srečk sorazmerno razdeli med navedene panoge.

Tinček in Tonček v Atlantidi

171.

Napet dvoboj.

Nenadoma se je ptičja pošast sklonila, zgrabila s svojim ostrim, zakrivljenim kljunom Tinčka za ovratnik in ga dvignila visoko v zrak.

»Zbogom, Tonček in Cip, ne vidimo se nikoli več!« je s presrečljivim glasom zaklical ubogi Tinček, viseč med nebom in zemljo. Bil je prepričan, da mu je odbila zadnja ura.

Gorila pa se ni hotela kar tako sprijazniti s tem, da bi njen varovaneec postal žrtev krvoločnega ptiča. »Ne boš! si je mislila v svoji opičji pameti in divje zakričala:

»Vau-huu!«

To je bil njen bojni klic.

Že je orjaški ptič s svojim plenom hotel odleteti, a delal je račun brez krmarja. Gorila se je nenadoma s takšno silo zalepela vanj, da je od samega presenečenja zazijal — in tedaj mu je Tinček padel iz kljuna. Ko je ptič prišel do sape, se je gorili hrabro postavil v bran. Začel se je dvoboj, kakršnega še ni videl svet. Grizla sta se in kljuvala, da sta dlaka in perje kar frčala po zraku.

Predpotopna pošast je imela v sebi nenavadno moč, zato je bila za našo gorilo dokaj trd oreh. Dobrih pet minut je že trajal dvoboj, a zmaga se še vedno ni odločila ne na to, ne na drugo stran. Orjaška tekmeča sta si bila približno enaka po svoji moči in odpornosti.

Tinček, Tonček in Cip so si v primerni razdalji ogledovali grozanski dvoboj. Ko so videli, da gorila že omaguje, so jo začeli bodriti in navduševati s klici:

»Daj ga! Krepko pritisni! Zgrabi ga za vrat!«

To je gorili vilo novega poguma. S podvojeno silo se je zagnala v nasprotnika in zatulila, da se je razlegalo daleč naokoli.

Razno

Gostilna »Hvar«
Vsak petek morske ribe po izbori. Prima hvarska in viška vina. Vsak čas gorka in mrzla jedila. Točna postrežba. Se priporoča Samaluk Marko, Poljanska c. 11. (r)

Iz Jesenic
Ljudska kuhinja kupi pol vagona krompirja in pol vagona zimskih jabolk. - Službo dobi izvedenec v davčnih zadevah. (r)

Vnajem

Vinotoč
na prometnem kraju, cen-
ter Ljubljane, se odda
tako v najem. Naslov v
upr. »Slov.« št. 14523. n

Denar

Sodelujočo družabnico
sprejme modna trgovina
v središču Ljubljane. Po-
nudbe pod šifro: »30.000
Din št. 14528. (d)

Objave

Naznanilo
Cenjenemu občinstvu na-
znanjam, da odprem že
vpeljano mesarijo se-
daj na novo v lastnem
lokalu, Kopališka ulica 8,
dne 3. oktobra. Pripo-
ročam se cenj. odjemal-
cem in jim zagotavljam,
da bom nudil samo prvo-
vrstno, vsakovrstno meso
in mesne izdelke. - Po-
strežba točna in solidna.
Anton Škerjanec, mesar.

Staro železo

stare kovine: baker, cink, medenino itd.
kupi po najvišjih dnevnih cenah
Strojne tovarne in livarne d.d., Ljubljana

PLAČUJTE

DANES IN JUTRI
NA LJUBLJANSKI HMOSTOVIH

**PRISPEVKE
ZA BREZPOSELNE**

Zapustil nas je naš ljubi

FRANCI

Spremimo ga v petek ob 4. uri izpred nje-
govega doma, Aškerčeva ulica št. 14 na
pokopališče na Viču.

Rodbine Dr. Frlan - Ing. Jernejčič